

да ги забѣлѣжимъ. Толкова на високо се издигатъ, щото ни се виждатъ като едни малки черни точки.

Жеравитѣ виждатъ много надалеко и чуватъ и най-малкия шумъ, а туй много имъ помага да се опазватъ отъ ловджийтѣ. Тѣ кацатъ по върховетѣ на високитѣ дървета, а по нѣкога и на земята. Гнѣздата си правятъ на земята. Женския жеравъ снася двѣ яйца, на които не лежи на тѣхъ само той, а и мъжския — като се редуватъ. Тѣ се опитомяватъ много лесно и скоро привикватъ на каква и да е храна.

Щомъ видимъ за пръвъ пѣтъ по нашитѣ страни жерави да хвърчятъ, казваме че е дошло вече лѣтото. Жеравитѣ, щъркелитѣ, лѣстовицитѣ и др. още пойни птици не знайтъ какво нѣщо е *зима*. Много отъ тѣхъ, кога прѣлѣтватъ, като се уморятъ, падатъ въ моретата, океанитѣ и измиратъ.

Колко се радваме, когато пръвъ пѣтъ видимъ жерави! И какъ да се не радваме, когато тѣ ни поздравляватъ съ топло лѣто!

МАЛКОТО КОТЕНЦЕ.

Малкото бѣличко котенце, прѣзъ единъ топълъ пролѣтенъ день, се бѣше припекло на слънце на прозорецътъ. Слѣдъ малко на другия прозорецъ кацнахъ двѣ врабчета. То завчасъ подуши дошлитѣ гости, вperi мал-

